

gen er i den Grad fuldstændig oplyst her for Thinget, som den er, saa fuldstændig, som den overhovedet kan blive oplyst, saa vilde det være en noget besynderlig Fremgangsmaade, om vi nu vilde udstyre Spørgsmaalets Afgjørelse. Ved Tillægsbevillingen kunne vi multigtvis staae overfor en Minister, der ikke var istand til fuldstændig at oplyse Sagen, fordi han ikke havde kendt Theaterforholdene paa den Tid, da disse Udgifter bleve affholdte, og naar det kan blive Tilfældet, er det da ikke rigtigt, om vi, der jo i Realiteten ere enige, her afgjøre Sagen, istedetfor at lade den komme frem paany til Forhandling, uden at vi dog derved kunne opnaae noget som helst yderligere Grundlag for vor Afgjørelse. Det er den Maade, hvorpaa jeg opfatter Sagen, men jeg indrømmer, at den i og for sig, som den nu staaer, ikke har nogen stor Betydning.

Sicherung: Jeg troer dog, at det er rigtigere at lade Sagen komme frem paa en Tillægsbevilling; thi først derved kommer den i sin rigtige Stilling. Det vil naturligvis ikke blive den daværende Minister, som vil kunne komme til os og begjære en Tillægsbevilling; men det vil fremgaae af Regnskabsnødvendighed, at der paa den Tid, hvor der atter bliver fremlagt en Finantslov, ogsaa hvilken Minister der saa end er tilstede, vil være Anledning til at fremlægge en Tillægsbevilling. Der vil jo nemlig være et Slags Hul i Raasbeholdningen, der vil være et Savn tilstede, som skal erstattes. De Udtalelser, som have fundet Steb her, ville forvaarsage, at den, der forvalter vore Finantsfer, vil sidde rolig hen med den Forbring, han har, og saa komme og faae den salderet gennem Tillægsbevilling; Sagen vil ligefrem komme til at ligge for paa den Maade, hvem der saa til den Tid er Minister. Naar det er blevet sagt, at man, naar Poster af en lignende Art ere komne paa Tillægsbevillinger, har henviist dem til Regnskabet, og at det skulde være en Modsigelse, nu at komme med Poster, der hidrøre fra Regnskabsrevisionen, og henvise dem til Tillægsbevilling, saa troer jeg, man har Uret deri. Naar Poster komme frem paa Tillægsbevillinger eller Efterbevillinger, saa har Rigsdagen i betimelig Tid Leilighed til at

gjøre sin Indflydelse gjældende; naar saadanne Poster da henvises til Regnskabsundersøgelse, saa vil det sige, at det erkendes, at der ikke i det Dieblik er Træng til hurtig at tage Forholdsregler, at der kun er Usikkerhed i Posternes Omfang, men at deres Natur ikke er saaledes, at de strax kræve, at man skal tage Forholdsregler dem angaaende. De henvises da til Statsrevisionen, fordi det er Enkeltbederne, der skulde undersøges, men ikke den almindelige Betragtning af Postens Natur. Naar det saa ved Statsrevisoratets Undersøgelse findes, at der i Posten selv er Noget, der ligger udenfor det Berettigede, saa kommer den frem igjen, og da bliver Spørgsmaalet paany: Er det en Post af en saadan Natur, at det vil være rigtigt at have en bestemt og positiv Erklæring fra den Vedkommende om, at han selv indseer, at der er begaaet en Feil, eller er det bedst, at glide hen over det som en simpel Eftergivelse? Jeg troer, at saasnart der er Tvivlsmaal om, at der er begaaet en Feil, eller rettere sagt, naar det fra alle Sider erkendes, at der virkelig er begaaet en Feil, saa skal man, om man ogsaa maa indrømme, at den kan være fremkaldt af meget gode Grunde, føre Sagen i sin simple Gænge og i Begjæringen om Tillægsbevilling faae Anerkjendelse af, at denne Feil er begaaet. Hvorfor skulle vi holde os til denne Leilighed? Fordi vi netop her ere stillede saaledes, at det, som den næstsidste ærede Taler sagde, at han for sit Vedkommende antog, vil være utvivlsomt, at naar Sagen kommer for igjen gennem et Forlangende paa en Efterbevilling, saa vil den blive afgjort, salderet, uden at der vil blive stillet noget yderligere Krav. Ved en saadan Leilighed som denne, hvor Sagen altsaa mere ligger for som formel end som reel, er det rigtigt at komme ind paa det Spor, som i sig selv er det, der stemmer nøjagtigt med de lovbundne Tilstande. Man maa ogsaa af en anden Grund være paa rede Haand til at betræde denne Vej. Det kan ikke være dette Thing ubekendt, at man forsøger at indskrænke Finantslovens Betydning til det mindst Mulige; opgiver man nu ogsaa Statsrevisionens Betydning, Betydningen af Udbyttet af denne Regnskabsundersøgelse, hvad bliver der saa til-